

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. Utrum excommunicatus, qui negligens est in procuranda absolutione à censura, peccet contra præceptum de audienda Missa, annua Confessione, & Paschali Communionem, cui aliàs posset satisfacere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

fiæ, si per eum non stet, quominus per Judicis sententiam absolvatur? Affirmant D. Anton. 3. p. tit. 24. c. 76. Navar. c. 21. n. 18. Covarr. cap. alma p. 1. §. 6. Richard. in 4. d. 18. a. 7. q. 3. Sayrus l. 2. cap. 4. n. 5. Henriq. & alii. Rationem dant, quia videtur alienum à pietate Ecclesiæ, velle eum privare spiritualibus communibus auxiliis, & Diaboli insidiis objicere, qui à culpa, & inobedientia, cujus causâ ipsi tanta poena inflicta est, penitus recessit, & per contritionem, & Confessionem justificatus est.

Conf. quia excommunicatus contritus est vivum membrum Ecclesiæ: debet ergo vegetari communi spiritu, & subsidiis aliorum membrorum. Nihilominus rectius, ac probabilis contrarium docent Sotus in 4. d. 22. q. 1. a. 1. Suarez D. 9. Sect. 3. Coninek D. 14. dub. 7. diff. 2. Gasp. Hurtado D. 2. diff. 5. Palao l. c. p. 6. n. 8. Laym. tr. 5. p. 2. c. 2. n. 4. la Croix n. 205. aliique. Id, quod haud obscure sumitur ex C. a nobis, & C. Sacris de sent. Excomm. Ubi Innoc. III. decidit pro excommunicato defuncto, qui ante mortem signa contritionis exhibuit, & absolutionem procuravit, & per eum non stetit, quo minus absolveretur, non esse oblationes recipiendas, neque orationes publicas instituendas, antequam ab Excommunicatione absolvatur;

quia licet solutus sit vinculo culpæ apud Deum; non tamen solutus est vinculo censuræ, quò per Ecclesiæ sententiam ligatus est. Et ratio liquet, quia Excommunicatio non pœnitentiâ, sed absolutione tollitur: atqui Excommunicatione manente manet etiam illius effectus: ergo &c. Neque urget ratio in contrarium adducta; non enim hoc est contra Ecclesiæ benignitatem, cum cedat ad majorem censuræ reverentiam, & timorem, ut non cesset aliter, quàm authentica absolutione; nam quamvis deposita culpa, & contumacia, censura remitti debeat, id tamen non privato, sed publico judicio, & absolutione fieri debet.

Ad Conf. R. etsi Excommunicatus per contritionem fiat membrum vivum Ecclesiæ, id solum probare, quòd communicet cum aliis fidelibus in orationibus, & suffragiis particularibus, ob quam communionem orationes illius redduntur gratiores Deo, & facilius exaudiuntur; non verò quòd participet influxum spiritualis auxilii, qui ex publicis Ecclesiæ suffragiis provenit; cum horum privatio sit pars quædam censuræ, quâ homo ille nondum solutus est, ut ponitur.

Ad 3. Q. Excommunicatum 354 voluntariè in Excommunicatione persistentem peccare contra præceptum de Confessione, & Communionem annua, si absolutionem non

petat, cum potest praecepto satisfacere, affirmant Navar. c. 21. n. 34. Suarez 3. p. tom. 3. D. 88. Sect. 6. Palao D. 2. de censur. p. 9. n. 3. Laym. l. 1. tr. 5. p. 2. c. 2. Coninck D. 14. dub. 7. n. 57. Bonac. D. 2. q. 1. p. 3. §. 1. & alii. Ratio est, quia haec praecepta sunt divina, tametsi ab Ecclesia determinata, & consequenter obligant ad removenda quaelibet impedimenta, quae illorum executioni obstare possunt, cum removeri queunt. 2. Quia haec praecepta etiam quatenus Ecclesiastica sunt, ordinantur ad animae puritatem, & reconciliationem cum Deo: ergo per se obligant ad mundandam animam, & consequenter ad tollenda impedimenta huic puritati, & reconciliationi obstantia.

355 An autem excommunicatus, si in procuranda absolutione negligens sit, peccet etiam contra

praeceptum de Missa audienda? magis controversum est inter DD. Affirmativam sententiam tenent Didac. Nunnez 3. p. q. 83. 2. 6. Gobat hic c. 27. n. 95. Avila & alii: Sed rectius, ac probabilius alii negant cum Navar. Suarez. Bonac. Palao, Laym. Sayro, Ugolin. Coninck. Ills. Dicastill. Henriq. & aliis; Quia Ecclesia hoc praecepto noluit obligari Excommunicatum, sed excludi, solisque liberos, ac dispositos ad illius executionem obligat; non autem ut se disponant; cum ea dispositio sit valde remota, & alius infirmus, & carcere detentus peccarent contra dictum praeceptum, si possent ab infirmitate, & carcere se liberare, valetudinem, vel libertatem procurando, quod tamen negat communior sententia apud la Croix l. 1. n. 794. cum Suarez Bonac. Fagund. Palao, Laym. aliisque citt.

CA-